

γκρεμός

γκρεμός κ. **γκρεμνός, ο**, ουσ. [<αρχ. κρημνός], ο γκρεμός· η καταστροφή: «με τις παλιοπαρέες που έμπλεξε, βαδίζει προς τον γκρεμό». (Λαϊκό τραγούδι: *ξένος για σένα και εχθρός και η ζωή μου ένας γκρεμός*).

- βρίσκομαι στο χείλος του γκρεμού ή είμαι στο χείλος του γκρεμού ή φτάνω στο χείλος του γκρεμού, βλ. λ. [χείλος](#).

- μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα, επικίνδυνη κατάσταση, όπου δεν υπάρχει τρόπος διαφυγής. (Λαϊκό τραγούδι: *μπρος γκρεμός, μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα είναι η αγάπη σου, θυσιάστηκα για σένα, μα όλα χαλάλι σου*).

- τον φέρνω στο χείλος του γκρεμού, βλ. λ. [χείλος](#).

- πέφτω στον γκρεμό, (γενικά) καταστρέφομαι: «είχε παρατήσει τη δουλειά του για τις παλιοπαρέες, ώσπου έπεσε στον γκρεμό κι ησύχασε». (Λαϊκό τραγούδι: *παντρέψου κάναν άλλο, νοικοκύρη και πνίξε της καρδιάς σου τον καημό. Μ' εμένα το ρεμπέτη και μπατίρη, στα σίγουρα θα πέσεις στο γκρεμό*).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας